

Kongesønnen som drog ud

af Thomas Strømsholt

For længe siden i et afskærmet kongerige på den anden siden af Jorden levede en kongesøn som havde alt hvad et hjerte kunne begære. En skare af tjenere stod på spring for at opfylde hans ønsker, hver dag bød på fine vine, udsøgte retter og nye, smukke konkubiner, men alligevel var kongesønnen ikke tilfreds. Det var som om der over ham hang en skygge som blev stadig tungere og tungere. Til sidst kunne han ikke længere udholde livet ved hoffet, og sammen med en tjener drog han ud på en rejse.

Men ved grænsen mødte der kongesønnen et underligt syn som nær havde fået ham til at vende om. I vejkanten sad nemlig en mand hvis gulnede hud hang løst om skelettet, hans øjne var tomme, og hans isse var bar.

"Det er alderdom," forklarede tjeneren. "Kan vi vende hjem nu?"

Kongesønnen svarede nej, og de fortsatte deres vandring. De kom dog ikke langt før end de stødte på en humpende skabning hvis krop var dækket af befængte bylder og sår.

"Det er sygdom," forklarede tjeneren. "Kan vi vende hjem nu?"

Men igen var svaret nej. Tjeneren sukke, for han ville meget hellere tilbringe natten sammen med sin hustru. Tasmørket var nemlig faldet på, og ved den tid længe menneskenes gerne mod arnen. Men da blev kongesønnen opmærksom på en hæsliq lugt; den kom fra grøften, og da han undersøgte sagen nærmere, så han et ubevægeligt menneske hvis kød var blevet bosted for alskens småkryb.

"Det er døden," forklarede tjeneren. "Kan vi vende hjem nu?"

"Ja," svarede kongesønnen. "Jeg ser nu at alt er lidelse. Lad os vende hjem og drikke på det!"

Og siden levede kongesønnen et langt og lykkeligt liv.

(2008)